

ПАРЛАМЕНТ РЕСПУБЛІКИ МАКЕДОНІЯ

Згідно з пунктами 1 і 2 статті 75 Конституції Республіки Македонія Президент Республіки Македонія та Голова Парламенту Республіки Македонія проголошують

УКАЗ ПРО ОПРИЛЮДНЕННЯ ЗАКОНУ «ПРО МІЖМУНІЦИПАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО»

Цим оприлюднюється Закон «Про міжмуніципальне співробітництво», прийнятий на сесії Парламенту Республіки Македонія 17 червня 2009 р.

№ 07-2728/1
17 червня 2009 р.
Скоп'є

Президент
Республіки Македонія
Горге Іванов

Голова Парламенту
Республіки Македонія
Трайко Вельяновські

ЗАКОН «ПРО МІЖМУНІЦИПАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО»

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Цей Закон регулює спосіб, умови та порядок установаження міжмуніципального співробітництва та форми фінансування, реєстрації та нагляду над міжмуніципальним співробітництвом, а також інші питання, важливі для міжмуніципального співробітництва.

Стаття 2

(1) Міжмуніципальним співробітництвом у сенсі цього Закону є співробітництво, встановлене між двома чи більше муніципалітетами для більш дієвого та економічного ефективного здійснення повноважень, визначених законодавством, і для досягнення спільних інтересів і цілей муніципалітетів.

(2) Міжмуніципальне співробітництво також означає виконання певних функцій, які відносяться до компетенції муніципалітетів, одним муніципалітетом

від імені одного чи декількох інших муніципалітетів на основі контракту, укладеного вищезгаданими муніципалітетами.

Стаття 3

Згідно з цим та іншими законами муніципалітети самостійно та добровільно ухвалюють рішення про встановлення міжмуніципального співробітництва з метою здійснення своїх повноважень.

II. ВСТАНОВЛЕННЯ МІЖМУНІЦИПАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Стаття 4

(1) Міжмуніципальне співробітництво встановлюється з метою спільного виконання функцій, які відносяться до компетенції муніципалітетів, виконання спільних функцій та досягнення спільних інтересів і цілей.

(2) Для досягнення спільних інтересів і цілей у здійсненні своїх повноважень муніципалітети об'єднують фінансові, матеріальні та інші ресурси.

(3) Рішення про встановлення міжмуніципального співробітництва ухвалюється кожною з муніципальних рад більшістю голосів усіх її членів.

Стаття 5

(1) Пропозиція про встановлення міжмуніципального співробітництва вноситься головою муніципалітету або членом муніципальної ради.

(2) Ініціатива щодо встановлення міжмуніципального співробітництва може бути висунута мінімум 10% виборців муніципалітету.

(3) Пропозиція або ініціатива за пп. (1) і (2) цієї статті містить мету співробітництва, сферу компетенції, що стосується співробітництва, форму здійснення співробітництва, потенційні фінансові наслідки співробітництва, а також інші питання, важливі для встановлення міжмуніципального співробітництва.

(4) Пропозиція або ініціатива подається до муніципальної ради.

(5) Голова муніципалітету надає висновок щодо ініціативи або пропозиції, не висунутої головою муніципалітету.

Стаття 6

(1) Муніципальна рада ухвалює рішення щодо пропозиції або ініціативи, зазначеної у пп. 1 і 2 ст. 5 цього Закону, на основі попередньо проведеної оцінки потреб у встановленні міжмуніципального співробітництва.

(2) Муніципальна рада зобов'язана провести слухання з ініціативи, зазначеної у п. 2 ст. 5 цього Закону, протягом 90 днів після висунення ініціативи та поінформувати громадян про своє рішення.

(3) Якщо муніципальна рада затверджує пропозицію або ініціативу щодо встановлення міжмуніципального співробітництва, вона розробляє проект Пропозиції щодо встановлення міжмуніципального співробітництва.

(4) Пропозиція, зазначена у п. 3 цієї статті, подається до муніципалітету або муніципалітетів, з якими встановлюється міжмуніципальне співробітництво.

Стаття 7

(1) Муніципальна рада або ради, яким була направлена пропозиція щодо встановлення міжмуніципального співробітництва згідно з п. 3 ст. 6 цього Закону, ухвалюють рішення щодо встановлення запропонованого співробітництва протягом 90 днів з дня подання пропозиції щодо встановлення міжмуніципального співробітництва.

(2) Голова муніципалітету, якому була направлена пропозиція щодо встановлення міжмуніципального співробітництва згідно з п. 3 ст. 6, надає свій висновок щодо пропозиції.

Стаття 8

(1) Муніципальні ради, які затвердили пропозицію або ініціативу щодо встановлення міжмуніципального співробітництва, створюють спільну комісію для розроблення проекту акту про встановлення міжмуніципального співробітництва та проектів актів про встановлення або визначення форм, в яких здійснюватиметься міжмуніципальне співробітництво.

(2) Спільна комісія згідно з п. 1 складає проекти актів за результатами раніше проведеного аналізу.

(3) Спільна комісія згідно з п. 1 складається з рівної кількості членів, висунутих муніципалітетами, які встановлюють міжмуніципальне співробітництво.

III. ФОРМИ МІЖМУНІЦИПАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

1. Забезпечення міжмуніципального співробітництва

Стаття 9

(1) Міжмуніципальне співробітництво може забезпечуватися шляхом:

а) створення органів міжмуніципального співробітництва:

- спільного робочого органу та комісії;

- спільного адміністративного органу;

б) створення спільних публічних служб:

- спільного публічного підприємства;

- спільної публічної установи.

(2) Міжмуніципальне співробітництво може також забезпечуватися шляхом укладення контрактів на:

- об'єднання фінансових, матеріальних та інших ресурсів;

- виконання певних функцій одним муніципалітетом від імені одного чи декількох інших муніципалітетів.

2. Спільні робочі органи та комісії

Стаття 10

(1) Два або декілька муніципалітетів можуть створювати спеціальні або постійні спільні робочі органи та комісії для розгляду певних питань, які відносяться до компетенції голови муніципалітету або муніципальної ради.

(2) Голова ухвалює рішення про створення спільного робочого органу або комісії для розгляду певних питань, які відносяться до компетенції голови муніципалітету, а муніципальна рада ухвалює рішення з питань, які відносяться до компетенції муніципальної ради.

(3) Спільні робочі органи та комісії розглядають питання та ініціюють прийняття муніципальними органами рішень, які становлять спільний інтерес для здійснення повноважень муніципалітетів.

(4) Спільні робочі органи та комісії створюються також для обміну досвідом і для здійснення професійного співробітництва між муніципальними адміністраціями при здійсненні повноважень муніципалітетів.

3. Спільний адміністративний орган

Стаття 11

Спільний адміністративний орган може створюватися двома або декількома муніципалітетами згідно з Законом «Про місцеве самоврядування» з метою здійснення певних повноважень муніципалітетів, визначених законом.

Стаття 12

(1) Взаємні права і обов'язки муніципалітетів, які створюють спільний адміністративний орган, регулюються контрактом.

(2) Контракт, згаданий у п. 1 цієї статті, укладається головами муніципалітетів, які створюють спільний адміністративний орган.

(3) Контракт, згаданий у п. 1 цієї статті, регулює, зокрема, наступні питання:
- визначення окремих і спільних потреб у здійсненні певних муніципальних повноважень;

- відбір керівника спільного адміністративного органу головами муніципалітетів, які створюють цей орган, після публічного оголошення про цю вакансію;

- спосіб розподілу персоналу в спільному адміністративному органі;

- відповідальність керівника спільного адміністративного органу перед головами муніципалітетів, які створюють цей орган.

Стаття 13

(1) Спільний адміністративний орган виконує професійні, нормативно-правові, виконавчі або адміністративно-наглядові функції згідно з окремими та спільними потребами в ході здійснення певних повноважень муніципалітетів, які створюють спільний адміністративний орган.

(2) Спільний адміністративний орган може створюватися як спільний сектор, спільний департамент або спільний проектний підрозділ.

Стаття 14

(1) Спільний адміністративний орган виконує функції, для виконання котрих його створено, від імені та за дорученням муніципалітетів, які його створюють.

(2) Керівник спільного адміністративного органу кожні півроку подає голові муніципалітету та муніципальним радам звіт про свою роботу та про роботу спільного адміністративного органу.

(3) Права, повноваження і обов'язки муніципальних органів, які створюють спільний адміністративний орган, не можуть йому передаватися.

Стаття 15

Місцезнаходженням спільного адміністративного органу є муніципалітет із найбільшою чисельністю населення, якщо муніципалітети не домовляться щодо іншого.

Стаття 16

Муніципалітети беруть участь у фінансуванні спільного адміністративного органу пропорційно типу та кількості функцій, які відносяться до компетенції кожного з цих муніципалітетів, якщо муніципалітети не домовляться щодо іншого.

Стаття 17

Голова кожного муніципалітету здійснює контроль за виконанням функцій у рамках спільного адміністративного органу, що стосуються функцій, які належать до його компетенції.

4. Спільне публічне підприємство

Стаття 18

(1) Спільне публічне підприємство створюється для виконання функцій, що становлять спільний інтерес і мають місцеве значення.

(2) Спільне публічне підприємство створюється у порядку, визначеному законом.

(3) Спільне публічне підприємство створюється за однаково викладеним рішенням муніципальних рад, ухваленим більшістю голосів усіх членів ради кожного з муніципалітетів, які є засновниками Спільного публічного підприємства.

(4) Голови муніципалітетів укладають і підписують контракт щодо Спільного публічного підприємства, який регулює взаємні права і обов'язки.

(5) У рішенні про створення Спільного публічного підприємства, зокрема, визначаються:

- діяльність підприємства;
- назва та місцезнаходження підприємства;
- обсяг коштів, інвестованих в його створення, і спосіб їх надання;
- організація підприємства;
- спосіб забезпечення виконання рішень органів підприємства;
- відповідальність підприємства за його зобов'язання у правовідносинах із третіми сторонами;
- термін прийняття статуту та призначення органів підприємства;
- призначення особи, яка керуватиме діяльністю підприємства до його оформлення;
- кількість, склад і спосіб добору членів правління;
- спосіб добору директора Спільного публічного підприємства;
- склад і спосіб добору спостережної ради.

Стаття 19

Спільне публічне підприємство буде розташовано у муніципалітеті з більшою, тобто найзначнішою чисельністю користувачів публічних послуг, якщо засновники не домовляться про інше.

Стаття 20

Кошти на створення Спільного публічного підприємства виділяються з муніципальних бюджетів пропорційно чисельності користувачів публічних послуг, якщо засновники не домовляться про інше.

Стаття 21

Особа, яка керуватиме діяльністю Спільного публічного підприємства до його оформлення, призначається за пропозицією ради того муніципалітету-засновника, в якому буде розташовано Спільне публічне підприємство.

Стаття 22

(1) Спільне публічне підприємство подає акти, що мають затверджуватися муніципалітетами-засновниками, до всіх муніципальних рад одночасно і в однаковій редакції.

(2) Затвердження актів Спільного публічного підприємства здійснюється шляхом приймання окремих актів про затвердження кожною з рад муніципалітетів-засновників.

(3) Акт, що затверджується, вважається прийнятим за умови надання згоди всіма радами муніципалітетів-засновників Спільного публічного підприємства.

Стаття 23

(1) Муніципалітети-засновники Спільного публічного підприємства можуть уживати заходів, передбачених законом, для створення умов для безперешкодної діяльності публічного підприємства.

(2) Для вжиття заходів на умовах, визначених законодавством, муніципальні ради приймають однаковий акт.

(3) Вищезгаданий акт приймається більшістю голосів членів ради кожного муніципалітету-засновника Спільного публічного підприємства.

5. Спільна публічна установа

Стаття 24

(1) Спільна публічна установа створюється для виконання функцій, що становлять спільний інтерес і мають місцеве значення, у таких сферах, як освіта, культура, соціальне забезпечення, охорона дитинства, та інших функцій, визначених законом.

(2) Спільна публічна установа створюється в порядку, встановленому законом.

(3) Для створення Спільної публічної установи голови муніципалітетів укладають і підписують контракт, який регулює взаємні права і обов'язки.

Стаття 25

(1) Спільна публічна установа створюється за однаково викладеним рішенням муніципальних рад муніципалітетів-засновників Спільної публічної установи.

(2) Рішення про створення Спільної публічної установи ухвалюється більшістю голосів усіх членів ради кожного з муніципалітетів, які є засновниками Спільного публічного підприємства.

Стаття 26

У рішенні про створення Спільної публічної установи, зокрема, визначаються:

- назви засновників;
- назва та місцезнаходження установи;
- діяльність установи;

- ресурси, надані засновниками для створення й започаткування діяльності установи, а також спосіб надання цих ресурсів;
- постійні джерела, спосіб і умови отримання операційних ресурсів установи;
- права і обов'язки засновника щодо діяльності установи, тобто виконання функцій установи;
- взаємні права і обов'язки установи та її засновників;
- строк, на який створено установу;
- права, обов'язки та відповідальність установи у правовідносинах;
- відповідальність засновників по зобов'язаннях установи;
- особа, яка представляє установу та діє від її імені, та повноваження цієї особи у правовідносинах;
- організація установи;
- призначення членів правління;
- термін прийняття статуту та призначення директора;
- спосіб використання надлишкових доходів і спосіб покриття дефіциту коштів на діяльність установи;
- особа, яка керуватиме діяльністю установи до її оформлення;
- кількість, склад і спосіб добору членів правління;
- спосіб добору директора;
- склад і спосіб добору спостережної ради.

Стаття 27

Особа, яка керуватиме діяльністю установи до її оформлення, призначається за пропозицією ради того муніципалітету-засновника, в якому буде розташована Спільна публічна установа, якщо засновники не домовляться про інше.

Стаття 28

(1) Муніципалітети-засновники Спільної публічної установи можуть уживати заходів, передбачених законом, для створення умов для безперешкодної діяльності публічної установи.

(2) Для вжиття заходів на умовах, визначених законодавством, муніципальні ради приймають однаковий акт.

(3) Вищезгаданий акт приймається більшістю голосів членів ради кожного муніципалітету-засновника Спільної публічної установи.

6. Виконання певних функцій одним муніципалітетом від імені одного чи декількох інших муніципалітетів

Стаття 29

(1) Для виконання певних функцій, що відносяться до компетенції муніципалітетів, одним муніципалітетом від імені одного чи декількох інших муніципалітетів укладається контракт.

(2) Контракт, згаданий у п. 1 цієї статті, укладається головами муніципалітетів за рішеннями, попередньо ухваленими муніципальними радами.

(3) У контракті, згаданому у п. 1 цієї статті, визначаються:

- муніципалітет, виконуючий функції, що відносяться до компетенції муніципалітету або муніципалітетів, від імені яких виконуються ці функції;
- тип функцій;
- вид і обсяг плати за виконання функцій;
- строк виконання функцій;
- умови та порядок припинення дії контракту;
- інші питання.

7. Об'єднання фінансових, матеріальних та інших ресурсів

Стаття 30

(1) Муніципалітети можуть об'єднувати фінансові, матеріальні та інші ресурси для виконання спільних проєктів, здійснюючи свої повноваження відповідно до цього або іншого закону.

(2) Для об'єднання фінансових, матеріальних та інших ресурсів укладається контракт.

(3) Контракт, згаданий у п. 2 цієї статті, укладається головами муніципалітетів, які об'єднують фінансові, матеріальні та інші ресурси за рішеннями, попередньо ухваленими муніципальними радами.

(4) Контракт, згаданий у п. 2 цієї статті, містить, зокрема, наступну інформацію:

- муніципалітети, які об'єднують кошти та ресурси;
- вид і обсяг ресурсів, які об'єднуються;
- мета об'єднання ресурсів;
- спосіб використання ресурсів і управління ними;
- спосіб розподілу вигід і ризиків;
- умови та порядок припинення дії контракту;
- інші питання.

IV. СТИМУЛЮВАННЯ, МОНІТОРИНГ І ФІНАНСУВАННЯ МІЖМУНІЦИПАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

1. Стимулювання міжмуніципального співробітництва

Стаття 31

Інструментами стимулювання міжмуніципального співробітництва є:

- невідшкодовані гранти;
- фінансування і співфінансування аналізу та досліджень у сферах, що мають ширше значення і становлять інтерес для виконання функцій у цих сферах;
- інші інструменти, регульовані законом.

Стаття 32

(1) Уряд Республіки Македонія може фінансово стимулювати та підтримувати міжмуніципальне співробітництво між двома або кількома муніципалітетами у сферах, що мають ширше значення і становлять інтерес для виконання функцій у цих сферах.

(2) За пропозицією Міністерства місцевого самоврядування Уряд Республіки Македонія визначить своїм актом функції, що мають ширше значення і становлять інтерес, на виконання яких він може виділити кошти для стимулювання міжмуніципального співробітництва.

(3) Уряд Республіки Македонія може фінансово стимулювати та підтримувати міжмуніципальне співробітництво між муніципалітетами згідно з наступними основними критеріями:

- адміністративна та фінансова спроможність муніципалітетів щодо здійснення повноважень, визначених законом;
- очікувані вигоди від міжмуніципального співробітництва;
- кількість муніципалітетів, задіяних у міжмуніципальному співробітництві;
- кошти, раніше залучені з інших джерел.

(4) Детальні критерії для стимулювання і підтримки міжмуніципального співробітництва регулюються актом Уряду Республіки Македонія за пропозицією Міністерства місцевого самоврядування.

(5) Кошти на стимулювання і підтримку міжмуніципального співробітництва можуть плануватися в бюджеті Республіки Македонія.

2. Комісія з питань стимулювання і моніторингу міжмуніципального співробітництва

Стаття 33

(1) Уряд Республіки Македонія створює Комісію з питань стимулювання і моніторингу міжмуніципального співробітництва.

(2) Комісія з питань стимулювання і моніторингу міжмуніципального співробітництва:

- здійснює моніторинг установлених форм міжмуніципального співробітництва;
- вивчає річний звіт про здійснення міжмуніципального співробітництва і надає свій висновок щодо нього;
- ініціює внесення змін до законодавства, що стосується міжмуніципального співробітництва;
- надає висновок щодо запропонованих актів, зазначених у п. 2 ст. 32 та п. 4 ст. 32 цього Закону;
- оприлюднює приклади передової практики міжмуніципального співробітництва;
- вивчає інші питання, важливі для міжмуніципального співробітництва.

(3) Адміністративні функції Комісії, зазначеної у п. 1 цієї статті, виконує Міністерство місцевого самоврядування.

Стаття 34

(1) До складу Комісії з питань стимулювання і моніторингу міжмуніципального співробітництва входять два представники Міністерства місцевого самоврядування і по одному представнику Міністерства транспорту і зв'язку, Міністерства охорони навколишнього середовища і територіального планування, Міністерства освіти і науки, Міністерства праці та соціальної політики, Міністерства культури, Міністерства фінансів та Управління охорони та рятувальних робіт.

(2) Кожна з рад планування розвитку регіонів і Асоціація органів місцевого самоврядування (ZELS) також призначає одного представника до Комісії.

(3) Головою Комісії є один із представників Міністерства місцевого самоврядування.

(4) Спосіб діяльності Комісії регулюється Регламентом.

3. Фінансування міжмуніципального співробітництва

Стаття 35

Міжмуніципальне співробітництво фінансується з:

- муніципальних бюджетів;
- пожертв і спонсорських внесків юридичних і фізичних осіб;
- інших джерел доходів, визначених законом.

V. ОБЛІК МІЖМУНІЦИПАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Стаття 36

(1) Облік міжмуніципального співробітництва веде Міністерство місцевого самоврядування.

(2) Муніципалітети, що розпочинають міжмуніципальне співробітництво, зобов'язані повідомити Міністерство місцевого самоврядування й подати акти щодо встановленого міжмуніципального співробітництва протягом 30 днів з дня установаження співробітництва.

(3) Міністр місцевого самоврядування визначає зміст форми обліку, зазначеного у п. 1 цієї статті, та спосіб ведення обліку.

VI. НАГЛЯД

Стаття 37

Нагляд за встановленим міжмуніципальним співробітництвом здійснюють муніципалітети, які встановили міжмуніципальне співробітництво.

Стаття 38

(1) Для нагляду за міжмуніципальним співробітництвом між двома або декількома муніципалітетами та його координації може бути створений координаційний орган.

(2) Координаційний орган може бути створений актом про встановлення міжмуніципального співробітництва або іншими рішеннями муніципальних рад у ході співробітництва.

(3) Акт або рішення, зазначені у п. 2 цієї статті, регулюють:

- мету створення;
- сферу дії;
- склад і кількість членів координаційного органу;
- термін, на який створюється координаційний орган;
- інші питання, важливі для здійснення міжмуніципального співробітництва.

Стаття 39

(1) Нагляд за застосуванням цього Закону здійснює Міністерство місцевого самоврядування.

(2) Міністерство місцевого самоврядування складає та подає Урядові Республіки Македонія річний звіт про здійснення міжмуніципального співробітництва.

VII. ПУБЛІКУВАННЯ АКТІВ ЩОДО МІЖМУНІЦИПАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Стаття 40

(1) Акти про встановлення міжмуніципального співробітництва публікуються в офіційному виданні муніципалітету, якщо законом не передбачено інше.

(2) Контракт або угода про встановлення міжмуніципального співробітництва публікується в Офіційних відомостях Республіки Македонія.

VIII. ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 41

Муніципалітети, які станом на дату набрання чинності цим Законом уже встановили міжмуніципальне співробітництво, зобов'язані подати свої акти про встановлення міжмуніципального співробітництва до Міністерства місцевого самоврядування протягом 30 днів з дня набрання чинності цим Законом.

Стаття 42

Акти, згадані у пп. 2 і 4 ст. 32 цього Закону, приймаються протягом шести місяців, а акт, згаданий у п. 3 ст. 36, - протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом.

Стаття 43

Цей Закон набирає чинності на восьмий день з дня його опублікування в Офіційних відомостях Республіки Македонія.